

ประกาศจังหวัดพิษณุโลก

เรื่อง กำหนดเขตควบคุมไฟฟ้า และขอความร่วมมือห้ามเผาโดยเด็ดขาด ในท้องที่จังหวัดพิษณุโลก

ด้วยในช่วงฤดูแล้งของทุกปีมักจะเกิดไฟป่าขึ้นเป็นประจำ ทั้งในพื้นที่เมือง พื้นที่ป่า และพื้นที่เกษตรกรรม ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า ตลอดจนทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและประชาชนบริเวณใกล้เคียง รวมทั้งทำให้เกิดปัญหาหมอกควันมลพิษทางอากาศ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชน และเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินหากเกิดอุบัติเหตุจากการที่หมอกควันบดบังทัศนวิสัยในการคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ รวมทั้งเกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

จังหวัดพิษณุโลก พิจารณาแล้ว จึงกำหนดให้ “การป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน ไฟป่า และ PM_{๒.๕} เป็นวาระสำคัญของจังหวัดพิษณุโลก ที่ทุกภาคส่วนต้องบูรณาการการทำงานร่วมกัน” ดังนั้นเพื่อเตรียมรับสถานการณ์ไฟป่าและหมอกควัน รวมทั้งยกระดับความเข้มงวดการดำเนินงานเฝ้าระวัง ระวังป้องกันความเสียหายจากไฟป่า ภายใต้หลักการ ๓ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่เมือง พื้นที่ป่า และพื้นที่เกษตรกรรม ๗ มาตรการ ตามกรอบ “สื่อสารเชิงรุก ยกระดับปฏิบัติการ สร้างการมีส่วนร่วม” จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้พื้นที่จังหวัดพิษณุโลก เป็น “เขตควบคุมไฟฟ้า” และขอความร่วมมือห้ามเผาโดยเด็ดขาด โดยกำหนดมาตรการและแนวทางปฏิบัติดังนี้

๑. ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๖ ให้นำหน่วยงานราชการ เอกชน รัฐวิสาหกิจ และประชาชน มีการบริหารจัดการเชื้อเพลิงในพื้นที่ตามความเหมาะสมตามหลักวิชาการ

๒. ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ กรณีมีความจำเป็นต้องเผาวัชพืชในที่ทำกินในเขตพื้นที่ป่าไม้ และพื้นที่ที่ได้รับการผ่อนผันหรือแก้ไขปัญหามาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ หรือพื้นที่อื่นใด ผู้ถือครองที่ดินดังกล่าวต้องจัดทำแนวกันไฟ พร้อมแจ้งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ในเขตปกครองท้องที่ทราบก่อนดำเนินการทุกครั้ง เพื่อประสานขอคำสั่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการควบคุมมิให้ไฟลุกลามไปยังพื้นที่อื่น ๆ หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติ มีโทษจำคุกและปรับตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓. ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๖ รวม ๖๐ วัน ห้ามมิให้มีการเผาใด ๆ ทั้งสิ้น โดยให้จัดเก็บเศษวัสดุและเศษเชื้อเพลิงในพื้นที่นำไปใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มมูลค่าแทนการเผาเป็นการลดปริมาณเชื้อเพลิง ลดผลกระทบและความรุนแรงของไฟป่าและฝุ่นละอองจากการเผา เน้นย้ำการป้องกันและลดมลพิษที่ต้นทางจากทุกแหล่งกำเนิด โดยขอความร่วมมือหน่วยงานราชการ เอกชน รัฐวิสาหกิจ และประชาชน ปฏิบัติตามมาตรการและแนวทางดังนี้

๓.๑ ให้หน่วยงานราชการ เอกชน รัฐวิสาหกิจ ทุกหน่วยงาน งดการเผาในพื้นที่รับผิดชอบ และประชาสัมพันธ์เชิงรุกสร้างองค์ความรู้ให้ประชาชนลดการเผาและมีส่วนร่วมดำเนินการตามมาตรการของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ทั้งถึง ครอบครัวทุกพื้นที่

๓.๒ ให้หน่วยงานที่มีการอนุญาตก่อสร้าง ควบคุมมลพิษจากฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง การขนส่ง การขุดดิน ถมดิน รวมทั้งฝุ่นละอองจากโรงงานอุตสาหกรรมและยานพาหนะอย่างเคร่งครัด

/ ๓.๓ ห้ามเผา...

๓.๓ ห้ามเผาเด็ดขาดในพื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ชุมชน พื้นที่โล่ง พื้นที่ริมทางหลวงชนนสายหลัก และสายรอง หากพบเห็นเหตุไฟไหม้ขอให้แจ้งสถานีควบคุมไฟฟ้า หน่วยป้องกันรักษาป่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรับผิดชอบเขตทางหลวงนั้น ๆ เพื่อสนธิกำลังเข้าดำเนินการระงับเหตุได้ทันสถานการณ์ หรือให้รับแจ้ง สายด่วนนิรภัย ๑๗๘๔ สายด่วนพิทักษ์ป่า ๑๓๖๒ สายด่วนกรมทางหลวง ๑๕๘๖ สายด่วนกรมทางหลวงชนบท ๑๑๔๖ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๓.๔ ห้ามเผาเด็ดขาดในพื้นที่เกษตรกรรม หากมีความจำเป็นอย่างอื่นที่ต้องเผาในพื้นที่เกษตรกรรม จะต้องทำแนวกันไฟและควบคุมการเผาอย่างใกล้ชิด รวมทั้งให้แจ้งขออนุญาตจากกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในเขตปกครองท้องที่ สำหรับในเขตปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แจ้งขออนุญาตจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อนดำเนินการทุกครั้ง

๔. กฎหมายและบทกำหนดโทษ

๔.๑ การจุดไฟเผาป่า หรือปล่อยให้ลูกกลามเข้าไปยังพื้นที่ที่มีสภาพป่าตามธรรมชาติ ในเขตพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถือเป็นความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ มีความผิดดังนี้

๔.๑.๑ ตามความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๒ ตรี จำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีบุคคลใดเผาป่าเป็นเนื้อที่เกิน ๒๕ ไร่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๔.๑.๒ ตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๑ จำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในกรณีบุคคลใดเผาป่าเป็นเนื้อที่เกิน ๒๕ ไร่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔.๑.๓ นอกเหนือจากมีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้แล้ว ยังอาจมีความผิดเกี่ยวกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอีก ดังนี้

๑) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๙ (๑) ต้องระวางโทษตามมาตรา ๔๑ จำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง “ถ้าได้กระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หรือพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๒ ตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งกึ่งหนึ่ง”

๒) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๕ (๒) ต้องระวางโทษตามมาตรา ๙๙ จำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง “ถ้าได้กระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หรือพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๒ ตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งกึ่งหนึ่ง” และมาตรา ๖๗ (๒) ต้องระวางโทษตามมาตรา ๑๐๓ จำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือปรับไม่เกิน ๗๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ (๔) มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๔ จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

/ ๔) พระราชบัญญัติ...

๔) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๑๐๒ ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท และมาตรา ๙๗ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเสียหายให้แก่รัฐตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น

๕) พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๗ (๗) และมาตรา ๗๑ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน ๑,๐๐๐ บาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

๔.๒ การจุดไฟเผาในพื้นที่ริมทางหลวงถนนสายหลักและสายรอง มีความผิดดังนี้

๔.๒.๑ ตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๒.๒ ตามความในมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษตามมาตรา ๑๔๘ ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท และตามความในมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษตามมาตรา ๑๕๒ ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

๔.๓ การจุดไฟเผาในพื้นที่เกษตร พื้นที่ชุมชน และพื้นที่โล่ง มีความผิดดังนี้

๔.๓.๑ ตามความในมาตรา ๒๕ (๔) มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๔ จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๓.๒ ตามความในมาตรา ๒๑๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๗ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๔๐,๐๐๐ บาท และตามความในมาตรา ๒๒๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุใด ๆ ... ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี และปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สิน ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๑๘ (๑) - (๖) ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ ๕ ปี ถึง ๒๐ ปี

๔.๔ การควบคุมการระบายอากาศเสียจากการประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๖ ห้ามระบายอากาศเสียออกจากโรงงาน... และตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๕) ... ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่ได้รับการบำบัดแล้ว

๕. ในเขตควบคุมไฟฟ้าจังหวัดพิษณุโลก ประชาชนต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ หากพบเห็นไฟไหม้ป่าบริเวณใดให้รีบช่วยดับไฟเสียแต่ต้น หากไฟรุนแรงไม่สามารถดับได้ให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ระงับเหตุโดยเร็ว

๖. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ถือเป็นหน้าที่ต้องสอดส่องดูแลให้ประชาชนในท้องที่ปฏิบัติตามประกาศอย่างเข้มงวด

จึงประกาศเพื่อทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายสุชาติ สมจิตต์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก